

No. 50378*

**Norway
and
Iceland**

Agreement between Norway and Iceland concerning transboundary hydrocarbon deposits. Reykjavik, 3 November 2008

Entry into force: *3 October 2011 by notification, in accordance with article 10*

Authentic texts: *English, Icelandic and Norwegian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Norway, 2 January 2013*

*No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.

**Norvège
et
Islande**

Accord entre la Norvège et l'Islande concernant les dépôts d'hydrocarbures trans-frontaliers. Reykjavik, 3 novembre 2008

Entrée en vigueur : *3 octobre 2011 par notification, conformément à l'article 10*

Textes authentiques : *anglais, islandais et norvégien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Norvège, 2 janvier 2013*

* Numéro de volume RTNU n'a pas encore été établie pour ce dossier. Les textes reproduits ci-dessous, s'ils sont disponibles, sont les textes authentiques de l'accord/pièce jointe d'action tel que soumises pour l'enregistrement et publication au Secrétariat. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Les traductions, s'ils sont inclus, ne sont pas en form finale et sont fournies uniquement à titre d'information.

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**Agreement
between Norway and Iceland
concerning transboundary hydrocarbon deposits**

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of Iceland.

Desiring to maintain and strengthen the good neighbourly relations between Norway and Iceland, and

Referring to the Agreement of 22 October 1981 between Norway and Iceland on the Continental Shelf in the Area between Iceland and Jan Mayen, the Additional Protocol of 11 November 1997 to the Agreement between the Governments of Norway and Iceland on Fisheries and Continental Shelf Issues and the Agreement between the Governments of Norway and Iceland on the Continental Shelf between Iceland and Jan Mayen, and the Agreement between Norway and Iceland concerning the delimitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles to be concluded on the basis of the Agreed Minutes of 20 September 2006 on the Delimitation of the Continental Shelf beyond 200 Nautical Miles between the Faroe Islands, Iceland and Norway in the Southern Part of the Banana Hole of the Northeast Atlantic,

Have agreed as follows:

Article 1

Neither Party can begin exploitation of any hydrocarbon deposit which extends to the continental shelf of the other Party until agreement on the exploitation of the deposit as a unit is reached between the Parties.

Article 2

1. If the existence of a hydrocarbon deposit in or on the continental shelf of one of the Parties is established and the other Party is of the opinion that the said deposit extends to its continental shelf, the latter Party may notify the former Party accordingly and, at the same time, submit the data on which it bases its opinion.
2. If such an opinion is submitted, the Parties shall initiate discussions on the extent of the deposit and the possibility for its exploitation. In the course of these discussions, the Party initiating them shall support its opinion with further evidence from geophysical data and/or geological data, including any available drilling data, and both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions.
3. If it is established during these discussions that the deposit extends to the continental shelf of both Parties and that the deposit on the continental shelf of the one Party can be exploited wholly or in part from the continental shelf of the other Party, or that the exploitation of the deposit on the continental shelf of the one Party would affect the possibility of exploitation of the deposit on the continental shelf of

the other Party, agreement on the apportionment of the deposit between the Parties and on the exploitation of it as a unit shall be reached at the request of one of the Parties, including as to the appointment of a unit operator, the manner in which any such deposit shall be most effectively exploited and the manner in which the proceeds relating thereto shall be apportioned. Such agreement shall be reached in the form of a Unitisation Agreement.

Article 3

The Unitisation Agreement to be agreed by the Parties in accordance with Article 2, paragraph 3, concerning the exploitation of a defined transboundary hydrocarbon deposit shall include the provisions set out below:

1. The transboundary hydrocarbon deposit to be exploited as a unit shall be defined (latitudes and longitudes normally shown in a separate attachment).
2. The geographical and geological characteristics of the transboundary hydrocarbon deposit and the methodology used for data classification shall be described. The legal persons holding rights to exploit the transboundary hydrocarbon deposit as a unit shall have equal access to any geological data used as a basis for such geological characterisation.
3. The estimated total amount of the reserves in place in the transboundary hydrocarbon deposit shall be stated. The methodology used for such calculation shall be stated. The apportionment of the reserves between the Parties shall be set out (normally in a separate attachment).
4. Each Party shall be entitled to copies of all geological data, as well as all other data of relevance for the unitised hydrocarbon deposit, and which are gathered in connection with the exploitation of the hydrocarbon deposit.
5. The two Parties shall individually grant all necessary authorisations required by their respective national laws for the development and operation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Agreement between Norway and Iceland concerning transboundary hydrocarbon deposits.
6. Each Party shall require the relevant legal persons holding rights to explore for and produce hydrocarbons on its respective side of the delimitation line to enter into a Joint Operating Agreement between them to regulate the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Unitisation Agreement.
7. The following provisions shall apply in relation to the Joint Operating Agreement:

- **The Joint Operating Agreement shall refer to the Unitisation Agreement to ensure that the provisions contained therein shall prevail.**
 - **The Joint Operating Agreement shall be subject to approval by both Parties. Such approval shall be given with no undue delay and shall not be unduly withheld.**
 - **A unit operator shall be appointed as the joint agent of the legal persons holding the rights to exploit the defined transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the principles set out in the Unitisation Agreement. The appointment of, and any change of, the unit operator shall be subject to prior approval by the two Parties.**
8. **Subject to its national laws, neither Party shall withhold a permit for the drilling of wells by, or on account of, the legal persons holding rights to explore for and produce hydrocarbons on its respective side of the delimitation line for purposes related to the determination and apportionment of the transboundary hydrocarbon deposit.**
 9. **In due time before the production of hydrocarbons from the transboundary hydrocarbon deposit is about to cease, the two Parties shall agree on the timing of cessation of the production from the transboundary hydrocarbon deposit.**
 10. **The two Parties shall consult each other with a view to ensuring that health, safety and environmental measures are taken in accordance with the national laws of each Party.**
 11. **Each Party shall be responsible for inspection of hydrocarbon installations located on its continental shelf and for the hydrocarbon activities carried out thereon in relation to the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit. Each Party shall ensure inspectors of the other Party access to such installations on request, and that they have access to relevant metering systems on the continental shelf or in the territory of either Party. Each Party shall also ensure that relevant information is given to the other Party on a regular basis to enable it to safeguard its fundamental interests including, but not limited to health, safety, environment, hydrocarbon production and metering.**
 12. **A right to explore for and produce hydrocarbons awarded by one Party, and which applies to a transboundary hydrocarbon deposit that is subject to unitisation in accordance with the Agreement between Norway and Iceland concerning transboundary hydrocarbon deposits, shall not be altered or assigned to new legal persons without prior consultation with the other Party.**

Article 4

The Parties shall make every effort to resolve any disagreement as rapidly as possible. If, however, the Parties fail to agree, they shall jointly consider all other relevant options for resolving the impasse.

Article 5

If the Parties fail to agree on exploitation of a transboundary deposit as a unit, the disagreement shall be resolved by negotiation. If any such dispute cannot be resolved in this manner or by any other procedure agreed to by the Parties the dispute shall, at the request of either Party, be submitted to an ad hoc arbitral tribunal composed as follows:

Each Party shall designate one arbitrator, and the two arbitrators so designated shall elect a third arbitrator, who shall be the Chairman. The Chairman shall not be a national of or habitually reside in Norway or Iceland. If either Party fails to designate an arbitrator within three months of a request to do so, either Party may request the President of the International Court of Justice to appoint an arbitrator. The same procedure shall apply if, within one month of the designation or appointment of the second arbitrator, the third arbitrator has not been elected. The tribunal shall determine its own procedure, save that all decisions shall be taken, in the absence of unanimity, by a majority vote of the members of the tribunal. The decisions of the tribunal shall be binding upon the Parties.

Article 6

If the Parties fail to agree on the apportionment of the deposit between themselves, they shall appoint an independent expert to determine the apportionment. The decision of the independent expert shall be binding upon the Parties.

Article 7

Each Party may after commencement of production from the unitised field request discussions to be initiated on review of the apportionment of the deposit. Any request for reapportionment must be based on substantial new geological information. Both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions. The Parties may on this basis agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 8

1. The provisions of Articles 2-7 of this Agreement shall, where applicable, apply *mutatis mutandis* to any hydrocarbon deposit which may extend across one or more of the lines defined in Article 2 of the Agreement of 22 October 1981 on the Continental Shelf in the Area between Iceland and Jan Mayen, subject to Article 8, paragraph 2, of that Agreement.
2. Each Party shall ensure that all data necessary to establish whether a hydrocarbon deposit extends beyond one or more of the lines defined in Article 2 of the said Agreement of 22 October 1981 are collected and shall submit all such data to the other Party without undue delay.

Article 9

This Agreement is without prejudice to the respective Parties' views on questions that are not governed by this Agreement, including questions relating to the exercise of sovereign rights or jurisdiction under international law.

Article 10

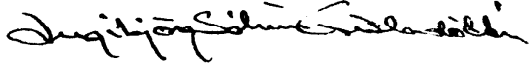
This Agreement enters into force when the Parties have notified each other in writing that the necessary internal procedures have been completed.

Done at *Reykjavik* on the *3rd* day of *November 2008* in the Norwegian, Icelandic and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For Norway

For Iceland

Pour copie conforme:

Oslø, le 28 février 2012

Gunnar Røylige Pedersen

Chef de division

au Ministère des Affaires Etrangères

[ICELANDIC TEXT – TEXTE ISLANDAIS]

**Samningur
milli Noregs og Íslands
um kolvetnisauðlindir sem liggja yfir markalínur.**

Ríkisstjórn konungsríkisins Noregs og ríkisstjórn Íslands.

sem vilja viðhalda hinum góðu tengslum nágrannaþjóðanna Norðmanna og Íslendinga og styrkja þau og

sem vísa til samkomulagsins frá 22. október 1981 milli Noregs og Íslands um landgrunnið á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen, viðbótarbókunarinnar frá 11. nóvember 1997 við samkomulagið milli ríkistjórna Noregs og Íslands um fiskveiði- og landgrunsmál og samkomulagið milli ríkistjórna Noregs og Íslands um landgrunnið milli Íslands og Jan Mayen, og samningsins milli Noregs og Íslands um afmörkun landgrunnnsins utan 200 sjómílna sem til stendur að gera á grundvelli samþykkrar fundargerðar frá 20. september 2006 um afmörkun landgrunnnsins utan 200 sjómílna milli Færeyja, Íslands og Noregs í suðurhluta Síldarsmugunnar í Norðaustur-Atlantshafi,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Hvorugur aðila getur byrjað að hagnýta sér kolvetnisauðlind, sem nær yfir á landgrunn hins aðilans, fyrr en gerður hefur verið samningur milli aðila um nýtingu auðlindarinnar sem einingar.

2. gr.

1. Sé staðfest að kolvetnisauðlind sé að finna í eða á landgrunni annars aðilans og hinn aðilinn telur að fyrrnefnd auðlind nái yfir á landgrunn hans getur síðarnefndi aðilinn tilkynnt þeim fyrrnefnda um það og samtímis lagt fram þau gögn sem hann byggir álit sitt á.
2. Ef slíkt álit er látið í ljós skulu aðilar hefja viðræður sín á milli um hversu langt auðlindin nær og um möguleika á nýtingu hennar. Meðan viðræðurnar standa yfir skal sá aðili sem átti frumkvæði að þeim renna stoðum undir álit sitt með frekari sönnunargögnum byggðum á jarðeðlisfræðilegum og/eða jarðfræðilegum gögnum, þ.m.t. aðgengileg borunargögn, og skulu báðir aðilar kappkosta að tryggja að allar upplýsingar, sem málið varða, liggi fyrir í viðræðunum.

3. Leiði fyrrnefndar viðræður í ljós að auðlindin nái yfir á landgrunn beggja aðila og að unnt sé að nýta auðlindina á landgrunni annars aðilans frá landgrunni hins aðilans að öllu leyti eða að hluta, eða að nýting auðlindarinnar á landgrunni annars aðilans myndi hafa áhrif á möguleika á nýtingu auðlindarinnar á landgrunni hins aðilans, skal, að ósk annars aðilans, gera samning um skiptingu auðlindarinnar milli aðilanna og um nýtingu hennar sem einingar, m.a. um tilnefningu rekstraraðila einingar, hvernig auðlindin verður nýtt á sem skilvirkastan hátt og hvernig skipta ber afrakstrinum. Slíkan samning skal gera í formi samnings um einingarnýtingu.

3. gr.

Samningurinn um einingarnýtingu, sem aðilum ber að gera skv. 3. mgr. 2. gr. um nýtingu skilgreindrar kolvetnisauðlindar sem liggur yfir markalínur, skal innihalda eftirfarandi ákvæði:

1. Skilgreina ber kolvetnisauðlindina sem liggur yfir markalínur og til stendur að nýta sem einingu (breiddargráður og lengdargráður venjulega sýndar í sérstöku fylgiskjali).
2. Lýsa skal jarðeðlisfræðilegum og jarðfræðilegum eiginleikum kolvetnisauðlindarinnar sem liggur yfir markalínur, ásamt þeirri aðferð sem er beitt við flokkun gagna. Þeir lögadilar, sem eiga rétt á því að nýta kolvetnisauðlind sem liggur yfir markalínur sem einingu, skulu hafa jafnan aðgang að öllum jarðfræðigögnum sem eru notuð sem grunnur að lýsingu á fyrrnefndum jarðfræðilegum eiginleikum.
3. Gefa skal upp áætlað heildarmagn þess forða sem er til staðar í kolvetnisauðlindinni sem liggur yfir markalínur. Lýsa ber þeirri aðferð sem er beitt við þá útreikninga. Greina ber frá skiptingu forðans á milli aðilanna (venjulega í sérstöku fylgiskjali).
4. Hvor aðili um sig á rétt á því að fá í hendur eintök af öllum jarðfræðigögnum, svo og öllum öðrum gögnum sem hafa þýðingu varðandi kolvetnisauðlindina, sem nýta ber sem einingu, og sem safnað hefur verið í tengslum við nýtingu kolvetnisauðlindarinnar.
5. Hvor aðili um sig skal veita öll nauðsynleg leyfi sem krafist er samkvæmt landslögum hans vegna úrvinnslu og reksturs kolvetnisauðlindarinnar, sem liggur yfir markalínur, sem einingar í samræmi við samninginn milli Noregs og Íslands um kolvetnisauðlindir sem liggja yfir markalínur.
6. Hvor aðili um sig skal skylda viðkomandi lögadila, sem eiga rétt á því að leita að og framleiða kolvetni hans megin markalínunnar, til þess að gera samstarfssamning sín á milli í því skyni að stjórna nýtingu kolvetnisauðlindarinnar, sem liggur yfir markalínur, sem einingar í samræmi við ákvæði samningsins um einingarnýtingu.
7. Eftirfarandi ákvæði skulu gilda með tilliti til samstarfssamningsins:
 - Samstarfssamningurinn skal vísa til samningsins um einingarnýtingu svo tryggt sé að ákvæði síðarnefnda samningsins gangi fram.
 - Samstarfssamningurinn skal vera háður samþykki beggja aðila. Samþykki skal gefið án ástæðulausrar tafar og eigi synja um það að ástæðulausu.

- Tilnefna skal rekstraraðila einingar sem sameiginlegan fulltrúa þeirra lögaðila sem eiga rétt á því að nýta hina skilgreindu kolvetnisauðlind, sem liggur yfir markalínur, sem einingu í samræmi við meginreglur samningsins um einingarnýtingu. Tilnefning rekstraraðila einingar og sérhver breyting á tilnefningu skal vera háð fyrirframsamþykki beggja aðila.
8. Hvorugur aðila skal, með fyrirvara um ákvæði landslaga hvors um sig, synja lögaðilum, sem eiga rétt á því að leita að og framleiða kolvetni hans megin markalínunnar, um leyfi til þess að bora í lindir, eða að það sé gert fyrir þeirra hönd, í því skyni að ákvarða kolvetnisauðlind sem liggur yfir markalínur og skiptingu hennar.
 9. Aðilarnir skulu sammælast, í tæka tíð áður en framleiðslu kolvetna úr kolvetnisauðlindinni sem liggur yfir markalínur er um það bil að ljúka, um það hvenær framleiðslu úr kolvetnisauðlindinni sem liggur yfir markalínur skuli hætt.
 10. Aðilarnir tveir skulu eiga samráð sín á milli í því skyni að tryggja að gerðar séu ráðstafanir á sviði heilbrigðis-, öryggis- og umhverfismála í samræmi við ákvæði landslaga hvors um sig.
 11. Hvor aðili um sig er ábyrgur fyrir eftirliti með kolvetnismannvirkjum, sem eru staðsett á landgrunni hans, og fyrir kolvetnisstarfsemi sem fer fram þar í tengslum við nýtingu kolvetnisauðlindarinnar sem liggur yfir markalínur. Hvor aðili um sig skal tryggja skoðunarmönnum hins aðilans aðgang að fyrrnefndum mannvirkjum að fram kominni ósk þar um og jafnframt tryggja að þeir hafi aðgang að viðeigandi mælikerfum á landgrunni eða landsvæði hvors aðila sem er. Hvor aðili um sig skal enn fremur tryggja að hinn aðilinn fái reglulega viðeigandi upplýsingar til þess að hann geti gætt grundvallarhagsmuna sinna, m.a., en þó ekki einvörðungu, á sviði heilbrigðis-, öryggis- og umhverfismála, kolvetnisframleiðslu og mælinga.
 12. Rétti til að leita að og framleiða kolvetni, sem annar aðilinn veitir og gildir um kolvetnisauðlind sem liggur yfir markalínur og háð er einingarnýtingu samkvæmt samningnum milli Noregs og Íslands um kolvetnisauðlindir sem liggja yfir markalínur, skal ekki breyta eða ráðstafa til annarra lögaðila án undanfarandi samráðs við hinn aðilann.

4. gr.

Aðilar skulu leggja allt kapp á að leysa hvern þann ágreining sem kann að rísa eins fljótt og unnt er. Komist aðilar hins vegar ekki að samkomulagi skulu þeir í sameiningu kanna alla aðra viðeigandi kosti til þess að leysa málið.

5. gr.

Geti aðilarnir ekki komist að samkomulagi um nýtingu kolvetnisauðlindar, sem liggur yfir markalínur, sem einingar skal leysa ágreininginn með samningaviðræðum. Reynist ógerlegt að leysa deiluna með fyrrnefndum hætti eða eftir öðrum leiðum, sem aðilar koma sér saman um, ber að vísa deilunni, að ósk annars aðilans, til sérlegs gerðardóms sem er skipaður með eftirfarandi hætti:

Hvor aðili um sig skal tilnefna einn gerðarmann og þeir tveir, sem þannig eru tilnefndir, skulu velja þriðja gerðarmanninn sem skal vera forseti dómsins. Forsetinn skal ekki hafa ríkisfang eða fasta búsetu í Noregi eða á Íslandi. Láti annar aðilinn hjá líða að tilnefna gerðarmann innan þriggja mánaða frá því að beiðni berst um það getur hvor aðilinn sem er farið þess á leit við forseta Alþjóðadómstólsins í Haag að hann skipi gerðarmann. Sama málsmeðferð gildir hafi þriðji gerðarmaðurinn ekki verið valinn innan eins mánaðar frá því að annar gerðarmaðurinn var tilnefndur eða skipaður. Gerðardómurinn setur sér starfsreglur, en þó skulu allar ákvarðanir teknar, liggi samhljóða samþykki ekki fyrir, með meirihluta atkvæða þeirra sem í dómnum sitja. Ákvarðanir gerðardómsins eru bindandi fyrir aðilana.

6. gr.

Nái aðilar ekki samkomulagi um skiptingu auðlindarinnar sín á milli ber þeim að skipa óháðan sérfræðing til þess að ákvarða skiptinguna. Ákvörðun hins óháða sérfræðings er bindandi fyrir aðilana.

7. gr.

Hvor aðili um sig getur farið fram á að hafnar verði viðræður um endurskoðun skiptingar auðlindarinnar eftir að framleiðsla er hafin á því svæði sem lýst hefur verið eining. Sérhver ósk um endurskiptingu skal byggð á umtalsverðum nýjum jarðfræðigögnum. Báðir aðilar skulu gera sitt ítrasta til þess að tryggja að öll viðeigandi gögn liggi fyrir vegna viðræðnanna. Aðilar geta á þessum grundvelli komið sér saman um að skipta auðlindinni sín á milli að nýju samkvæmt nánari tilgreindum skilyrðum.

8. gr.

1. Ákvæði 2.–7. gr. samnings þessa skulu, þegar við á, gilda að breyttu breytanda um sérhverja kolvetnisauðlind sem kann að ná þvert yfir eina eða fleiri þeirra lína, sem skilgreindar eru í 2. gr. samkomulagsins frá 22. október 1981 um landgrunnið á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen, með fyrirvara um 2. mgr. 8. gr. þess samkomulags.

2. Hvor aðili um sig skal tryggja að öllum gögnum, sem nauðsynleg eru til að ákvarða hvort kolvetnisauðlind nái yfir eina eða fleiri þeirra lína sem skilgreindar eru í 2. gr. fyrrnefnds samkomulags frá 22. október 1981, sé safnað og senda hinum aðilanum öll þau gögn án ástæðulausrar tafar.

9. gr.

Samningur þessi er með fyrirvara um afstöðu hvors aðila um sig til álitamála, sem samningur þessi fjallar ekki um, þ.m.t. álitamál er varða beitingu fullveldisréttinda eða lögsögu samkvæmt þjóðarétti.

10. gr.

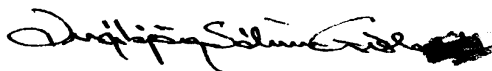
Samningur þessi öðlast gildi þegar aðilarnir hafa tilkynnt hvor öðrum skriflega að nauðsynlegri innlendri málsmeðferð sé lokið.

Gjört í Reykjavík hinn 3. nóvember 2008
á norsku, íslensku og ensku og eru allir textar jafngildir. Ef ágreiningur ris um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd Noregs

Fyrir hönd Íslands

Pour copie conforme:
Oslo, le 28 février 2012
Gunnar Rykkje Pedersen
Chef de division
au Ministère des Affaires Etrangères

[NORWEGIAN TEXT – TEXTE NORVÉGIEN]

**Avtale
mellom Norge og Island
om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster**

Kongeriket Norges regjering og Islands regjering,

som ønsker å bevare og styrke det gode naboforholdet mellom Norge og Island, og

som viser til overenskomsten av 22. oktober 1981 mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, til tilleggsprotokollen av 11. november 1997 til Overenskomst mellom Norge og Island vedrørende fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål og Overenskomst mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, og til overenskomsten mellom Norge og Island om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil, som skal inngås på grunnlag av forhandlingsprotokollen av 20. september 2006 om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil mellom Færøyene, Island og Norge i det sørlige Smuthav,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

En part kan ikke igangsette utvinning av hydrokarbonforekomster som strekker seg inn på den annen parts kontinentalsokkel, før det er oppnådd enighet mellom partene om utnyttelse av forekomsten som en enhet.

Artikkel 2

1. Dersom det påvises en hydrokarbonforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den annen part er av den oppfatning at forekomsten strekker seg inn på dennes kontinentalsokkel, kan den sistnevnte part ved fremleggelse av det materiale oppfatningen støttes på, gjøre dette gjeldende overfor førstnevnte part.
2. Dersom en slik oppfatning gjøres gjeldende, skal partene innlede drøftelser om forekomstens utstrekning og muligheten for utnyttelse. Under disse drøftelser skal den part som har tatt initiativet til drøftelsene, underbygge sin oppfatning med ytterligere dokumentasjon av geofysiske og/eller geologiske data, herunder boredata når slike måtte foreligge, og begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelser.
3. Dersom det under drøftelsene konstateres at forekomsten strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, og at forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel helt eller delvis vil kunne utnyttes fra den annen parts kontinentalsokkel, eller at utnyttelsen av forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, skal det på begjæring fra en av partene oppnås enighet om fordeling av forekomsten mellom partene og om utnyttelse av den som en enhet, herunder om hvordan oppnevning av en fellesoperatør skal skje, hvordan

forekomsten kan utnyttes mest mulig effektivt, og om hvordan utbyttet skal fordeles. Slik avtale skal skje i form av en unitiseringsavtale.

Artikkel 3

Unitiseringsavtalen som skal inngås mellom partene i samsvar med artikkel 2 nr. 3 om utnyttelse av en nærmere angitt grenseoverskridende hydrokarbonforekomst, skal omfatte blant annet følgende bestemmelser:

1. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som skal utnyttes som en enhet, skal være klart angitt (breddegrader og lengdegrader, vanligvis inntatt i et eget tillegg).
2. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomstens geografiske og geologiske egenskaper samt hvilken metode som benyttes ved klassifisering av data, skal være nærmere beskrevet. De juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte forekomsten som en enhet, skal ha lik tilgang til de geologiske data som ligger til grunn for slike geologiske karakteristikker.
3. Antatt samlede reserver i den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten skal oppgis. Det skal oppgis hvilken metode som er benyttet for anslaget. Det skal angis hvordan reservene er fordelt mellom partene (vanligvis i et eget vedlegg).
4. Hver av partene skal ha kopi av alle geologiske data samt alle øvrige data som er av betydning for, og er innhentet i forbindelse med utnyttelsen av, den unitiserte hydrokarbonforekomsten.
5. De to partene skal hver for seg gi alle nødvendige autorisasjoner som kreves i henhold til deres nasjonale lovgivning ved utbygging og drift av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med Overenskomsten mellom Norge og Island om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster.
6. Hver av partene skal pålegge vedkommende juridiske personer som innehar rettighetene til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner på deres respektive side av delclinjen, å inngå en samarbeidsavtale seg imellom for å regulere utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med unitiseringsavtalen.
7. Følgende bestemmelser skal gjelde for samarbeidsavtalen:
 - Samarbeidsavtalen skal vise til unitiseringsavtalen for å sikre at bestemmelsene i sistnevnte avtale går foran.
 - Samarbeidsavtalen skal godkjennes av begge parter. Godkjenning skal gis uten ugrunnet opphold og skal ikke holdes tilbake uten grunn.

- Det skal oppnevnes en fellesoperatør som skal fungere som en felles representant for de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte den angitte hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med de prinsipper som er fastsatt i unitiseringsavtalen. Utpeking og eventuelt bytte av fellesoperatøren skal godkjennes av de to partene på forhånd.
8. Med mindre annet følger av den nasjonale lovgivning, skal en part ikke holde tilbake en boretillatelse til, eller på vegne av, de juridiske personer som innehar rettighetene til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner på partens respektive side av delelinjen med henblikk på å fastsette og fordele den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten.
 9. De to partene skal bli enige om en tidsplan for produksjonsavslutning i god tid før produksjonen av hydrokarboner fra den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten avsluttes.
 10. De to partene skal konsultere hverandre for å sikre at det iverksettes helse-, miljø- og sikkerhetstiltak i samsvar med hver parts nasjonale lovgivning.
 11. Partene skal ha ansvaret for inspeksjon av hydrokarboninstallasjoner som befinner seg på deres respektive del av kontinentalsokkelen, og for hydrokarbonvirksomheten som utføres der i forbindelse med utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten. Partene skal påse at den annen parts inspektører på anmodning får adgang til disse installasjonene, og at de har tilgang til relevante målesystemer på begge parters kontinentalsokkel eller territorium. Videre skal partene påse at den annen part regelmessig mottar relevant informasjon, slik at parten kan ivareta sine grunnleggende interesser, herunder, men ikke begrenset til, helse, miljø, sikkerhet, hydrokarbonproduksjon og -måling.
 12. Rettigheter til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner som tildeles av en part, og som gjelder en grenseoverskridende hydrokarbonforekomst som er gjenstand for unitisering i henhold til overenskomsten mellom Norge og Island om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster, kan ikke endres eller overdras til andre juridiske personer uten at den annen part er konsultert.

Artikkel 4

Partene skal gjøre sitt ytterste for å løse enhver uenighet så raskt som mulig. Hvis partene ikke blir enige, skal de i fellesskap vurdere alle øvrige muligheter som foreligger for å bringe den fastlåste situasjon til opphør.

Artikkel 5

Dersom partene ikke blir enige om utnyttelse av en grenseoverskridende forekomst som en enhet, skal uenigheten løses ved forhandlinger. Enhver tvist som ikke kan løses på denne måten, eller på noen annen måte som de to partene måtte bli enige om, skal på anmodning fra en av partene forelegges en voldgiftsdomstol, sammensatt på ad hoc-grunnlag som følger:

Hver part skal utpeke en voldgiftsdommer, og de to voldgiftsdommerne som er utpekt på denne måten, skal velge en tredje dommer, som skal være formann. Formannen må ikke være borger av eller ha sin faste bopel i Norge eller Island. Dersom en av partene ikke har oppnevnt en voldgiftsdommer innen tre måneder etter at den er blitt anmodet om det, kan hver av partene be presidenten for Den internasjonale domstol om å utpeke en voldgiftsdommer. Den samme fremgangsmåte kommer til anvendelse dersom den tredje voldgiftsdommeren ikke er valgt senest én måned etter at den andre voldgiftsdommeren er utpekt. Domstolen fastsetter selv sine rettergangsregler, bortsett fra at alle domstolens avgjørelser skal treffes ved stemmeflertall dersom det ikke oppnås enstemmighet. Voldgiftsdomstolens avgjørelser skal være bindende for partene.

Artikkel 6

Dersom partene ikke blir enige om fordelingen av forekomsten seg imellom, skal de oppnevne en uavhengig ekspert for å avgjøre fordelingen. Avgjørelsen skal være bindende for de to partene.

Artikkel 7

Hver av partene kan be om at det innledes drøftelser, etter at produksjonen fra det unitiserte feltet er igangsatt, for å revurdere fordelingen av forekomsten. En anmodning om ny fordeling må være basert på vesentlige og nye geologiske data. Begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelse for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelser. Partene kan på dette grunnlag bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 8

1. Bestemmelsene i artikkel 2–7 i denne Avtale skal, der det er aktuelt, få tilsvarende anvendelse på enhver hydrokarbonforekomst som strekker seg ut over en eller flere av de koordinater som er gitt i artikkel 2 i Overenskomst av 22. oktober 1981 om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, med forbehold om artikkel 8 annet ledd i nevnte overenskomst.
2. Hver part skal sørge for å innhente alle data som kreves for å fastslå om en hydrokarbonforekomst strekker seg ut over en eller flere av de koordinater som er gitt i artikkel 2 i nevnte overenskomst av 22. oktober 1981, og skal legge alle slike data fram for den annen part uten ugrunnet opphold.

Artikkel 9

Denne avtale vil ikke prejudisere de respektive parters holdning med hensyn til spørsmål som ikke reguleres av denne avtale, herunder spørsmål om utøvelse av suverene rettigheter eller jurisdiksjon etter folkeretten.

Artikkel 10

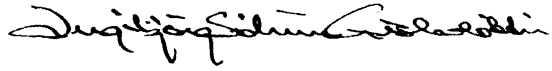
Denne avtale trer i kraft når partene skriftlig har meddelt hverandre at de nødvendige interne prosedyrer er gjennomført.

Utfærdiget i *Reykjavík* den *3. november 2009* på norsk, islandsk og engelsk, med samme gyldighet for hver av tekstene. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.

For Norge

For Island

Pour copie conforme:
Oslo, le 28 février 2012
Gunnar Ryskjær Fosbø
Chef de division
au Ministère des Affaires Etrangères

